

Sygn. akt V GC 58/16 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu V Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący- SSR Marlena Brzozowska

Protokolant- stażysta J. T.

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2016 roku w Elblągu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w G.

przeciwko Fabryka (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Fabryki (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w G. kwotę 2 181,08 zł (dwa tysiące sto osiemdziesiąt jeden złotych osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienia od dnia 31.12.2015r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 717,00 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna w G. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 31.12.2015r. domagała się zasądzenia od pozwanej Fabryki (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 2.181,08 zł wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot wskazanych w pozwie, w tym od kwoty tytułem niezapłaconych odsetek w wysokości: 1.762,38zł, 253,24zł i 0,99zł od dnia wniesienia pozwu oraz od należności wynikających z niezapłaconych faktury w wysokości: 0,22zł od dnia 26.09.2014r., od 60,01zł od dnia 2.08.2014r. oraz od 104,44zł od dnia 3.06.2014r. oraz domagała się zapłaty kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że należność powódki wynika z łączącej strony umowy sprzedaży energii elektrycznej i braku zapłaty opłat za energię elektryczną.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 5.01.2011 r. przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu sądowi. Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Elblągu powódka uzupełniła pozew w trybie art. 505³⁷ §1 k.p.c. oraz złożyła dokumenty, na które powołała się w pozwie oraz umowę kompleksową nr (...) z dnia 19.03.2012r.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje

Niespornym było, że strony łączyła kompleksowa nr (...) z dnia 19.03.2012r. na umowa na dostawę energii elektryczne i świadczenie usług dystrybucji na potrzeby prowadzonej przez pozwaną. Umowa zawarta została na czas nieokreślony.

/niesporne, nadto umowa k. 23/

W okresie obowiązywania umowy powód wystawiał m.in. następujące faktury VAT i dokumenty rozliczeniowe.

W dniu 13.07.2014r. powód wystawił fakturę nr (...) obejmująca okres rozliczeniowy od 25.04.2014r. do 9.05.2014r. na łączną kwotę do zapłaty 719,99zł, obejmującą należność za okres rozliczeniowy w kwocie 719,99 oraz zadłużenie w kwocie 3.448,35zł. Termin płatności określony został na 2.06.2014r.

W dniu 13.07.2014r. powód wystawił fakturę nr (...) obejmująca okres rozliczeniowy od 9.05.2014r. do 11.07.2014r. na łączną kwotę do zapłaty 4.416,41zł, obejmującą należność za okres rozliczeniowy w kwocie 1.762,38zł oraz zadłużenie w kwocie 2.654,03zł. Termin płatności określony został na 1.08.2014r.

W dniu 31.08.2014r. powód wystawił fakturę nr (...) obejmująca okres rozliczeniowy od 11.07.2014r. do 19.08.2014r. na łączną kwotę do zapłaty 2.290,28zł, obejmującą należność za okres rozliczeniowy w kwocie 362,44zł, odsetki za opóźnienie w kwocie 164,47zł oraz zadłużenie w kwocie 1.763,37zł. Termin płatności określony został na 25.09.2014r.

Ponadto w związku z nieterminową zapłatą należności za inne faktury nr (...) powód naliczył odsetki za opóźnienie w wysokości 0,02zł, 60,01zł i 104,44zł oraz wystawił pozwanej noty odsetkowe w dniu 31.08.2014r.

/niesporne, nadto faktury k. 20-22, noty odsetkowe k.17-19/

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie załączonych dokumentów. Wiarygodności tych dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała. Należy dodać, że zgodnie z zasadą kontradiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (art. 6 k.c.). Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a jak stanowi art. 232 k.p.c., to strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. (tak: wyrok SN z 17.12.1996r., I CKU 45/96). Przepis art. 227 k.p.c. przewiduje, że przedmiotem dowodu są fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Istotność określonego faktu wynika z przedmiotu postępowania i wiąże się z twierdzeniami faktycznymi stron, przede wszystkim zaś z podstawą faktyczną powództwa. Przepis art. 232 k.p.c. nakłada na strony obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Z kolei zgodnie z art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości, a gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane (art. 230 k.p.c.). W oparciu w ww. przepisu uznano za niesporne i nie wymagające dowodu okoliczności co do wysokości należności i wysokości zadłużenia, terminów płatności wynikających z przedstawionych faktur.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne dostarczanie energii elektrycznej odbywa się na podstawie umowy sprzedaży lub umowy przesyłania lub dystrybucji, przy czym zgodnie z art. 5 ust. 3 tej ustawy dostarczanie energii może odbywać się na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii, zwanej dalej "umową kompleksową", umowa kompleksowa powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach. Na podstawie zawartej umowy pozwana obowiązana była regulować na rzecz powódki należności za dostarczaną energią elektryczną. Złożone przez powódkę dokumenty potwierdzają fakt zadłużenia oraz regulowania przez pozwaną należności za energię z opóźnieniem. Okoliczności te nie były kwestionowane, dlatego na mocy art. 535 k.c. oraz art.

5 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne należało uwzględnić żądanie powódki o zapłatę zarówno należności tytułem sprzedaży i dostaw energii, jak i odsetek za opóźnienie, jednak co do odsetek w innym zakresie niż żądała tego powódka.

Podstawą prawną żądania co do odsetek jest przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z § 2 tego artykułu wynika, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Terminy płatności należności wynikających z poszczególnych faktur oznaczone zostały w ich treści, jednakże powódka występując z pozwem inaczej określiła swoje żądanie domagając się odsetek za opóźnienie nie od nie od dat płatności wskazanych w fakturach, lecz od dnia wniesienia powództwa. Z kolei w odniesieniu do odsetek za opóźnienie w płatności innych faktur powódka domagała się odsetek nie od chwili wytoczenia o nie powództwa (art.482§1 k.c.), lecz od dat wskazanych z treści pozwu, a są to daty wymagalności należności wynikających z faktur. Być może było to wywołane błędem powódki, ten błąd był z pewnością przyczyną odmowy wydania nakazu w postępowaniu elektronicznym, jednak powódka uzupełniając pozew ponownie tak samo jak poprzednio błędnie oznaczyła terminy wymagalności i terminy od który żąda odsetek za opóźnienie. Sąd nie jest uprawniony do orzekania ponad żądanie, lecz jest związany wnioskami i żądaniami strony (art. 321 k.p.c.). Żądanie zasądzenia odsetek od odsetek za okres poprzedzający wytoczenie powództwa podlegało oddaleniu z uwagi na regulację zawartą w art. 482§1 k.c.

Z uwagi na to, że pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew na podstawie art. 339§1 i 2 k.p.c. wydał wyrok zaoczny oraz na podstawie art.333§1 pkt 3. K.p.c. nadal wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności. Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje oparcie w art. 98 § 1 k.p.c., art.100 k.p.c. z uwzględnieniem stawek przewidzianych § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłaty za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu /Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349/. Na poniesione przez powódkę koszty w wysokości 717 zł składa się opłata od pozwu w wysokości 100zł, wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 600 zł, opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17zł. Z uwagi na to, że powództwo oddalone zostało w niewielkiej części w całości kosztami sąd obciążył pozwaną.